Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ

Τ.Θ. 90, 19011 ΑΥΛΩΝΑΣ - ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ ΜΑΡΤΙΟΣ 2021 - Α.Φ.194

"Ιδού, μυστήριον λέγω προς εσάς, πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθή, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθή, εν μια στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι, διότι θέλει σαλπίσει και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθή άφθαρτοι, και ημείς θέλομεν μεταμορφωθή." Α΄ Κορ.15:51-52

Ο Σταυρός
Ένα μοναδικό μήνυμα της αγάπης του Θεού

"Μεγαλύτερη αγάπη από αυτήν κανείς δεν έχει, να θυσιάσει κάποιος την ψυχή του για τους φίλους του" (Ιωα. 15:13).

Καθώς πλησίαζε όλο και περισσότερο ο χρόνος της σταύρωσής Του, ο Ιησούς άρχισε να νιώθει όλο και περισσότερο το βάρος του Σταυρού που θα σήκωνε. Γνώριζε πολύ καλά ότι το να υποφέρει το Σταυρό, θα σήμαινε έντονο φυσικό, συναισθηματικό και πνευματικό πόνο. Αγωνιούσε για την απόφαση να πεθάνει πάνω στο Σταυρό, ιδιαίτερα όταν βρέθηκε στον Κήπο της Γεθσημανής, τη νύχτα πριν τη σταύρωσή Του. Σ' αυτό το ιδιαίτερο μέρος προσευχής *"άρχισε να λυπάται και να αδημονεί"* και ζήτησε από τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη να αγρυπνήσουν μαζί Του γιατί η ψυχή Του ήταν *"περίλυπη ως τον θάνατο"* (Ματθ. 26:37-38). Και αφού προχώρησε σε μικρή απόσταση, *"έπεσε κάτω με το πρόσωπό του προσευχόμενος και λέγοντας: «Πατέρα μου, αν είναι δυνατό, ας παρέλθει από εμένα το ποτήρι αυτό. Όμως, όχι όπως εγώ θέλω, αλλά όπως Εσύ»* (Ματθ. 26:39). Η σκέψη του πικρού ποτηριού των δοκιμασιών που βρισκόταν μπροστά Του ήταν δυσβάστακτη. Η αγωνία Του ήταν τόσο έντονη ώστε *"ο ιδρώτας Του έγινε σαν θρόμβοι αίματος που κατέβαιναν στη γη"* (Λουκ. 22:44). Κατά τη διάρκεια αυτής της βαθειάς επικοινωνίας με τον Πατέρα Του, επαναβεβαίωσε την πλήρη υποταγή Του στο θέλημα του Πατέρα Του. Θα γινόταν υπάκουος μέχρι το θάνατο, θάνατο μάλιστα σταυρικό (Φιλιπ. 2:8).

Οι άνθρωποι που παρατηρούσαν τριγύρω, Τον κορόιδευαν, Τον ενέπαιζαν και Τον έβριζαν. Ακόμη και οι ληστές που ήταν σταυρωμένοι αριστερά και δεξιά Του Τον έβριζαν και τότε, σκοτάδι έπεσε για τρεις ώρες, αν και ήταν καταμεσήμερο!

Καθώς ο Ιησούς πήρε πάνω Του τις αμαρτίες μας, είχε την εμπειρία ολόκληρου του φορτίου των συνεπειών της αμαρτίας συμπεριλαμβανομένης και της εγκατάλειψής Του από τον Ουράνιο Πατέρα Του. Φώναξε με δυνατή φωνή: *"Θεέ μου, Θεέ μου, γιατί με εγκατέλειψες;"* (Ματθ. 27:46). Λίγο μετά είπε: *"Πατέρα, στα χέρια Σου παραθέτω το Πνεύμα Μου". Και αφού είπε αυτό εξέπνευσε"* (Λουκ. 23:46).

Γιατί ο Ιησούς θέλησε να υπομείνει τόσες δοκιμασίες και να δώσει τη ζωή Του πάνω στο Σταυρό; Γιατί ο Ουράνιος Πατέρας θέλησε να στείλει τον Ιησού να πληρώσει ένα τέτοιο τίμημα; Ωστόσο, ο πρωταρχικός λόγος για το Σταυρό και η βάση κάθε άλλου λόγου, είναι αυτή η θαυμάσια αλήθεια: Ο Κύριος μάς αγαπά. Μας αγαπά. Περισσότερο από κάθε άλλο, το μήνυμα του Σταυρού είναι ότι ο Κύριος αγαπά εσένα και εμένα. Βάλε αυτά τα εδάφια στην καρδιά σου:

"Γιατί τόσο αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε τον Υιό του το μονογενή, για να μη χαθεί καθένας που πιστεύει σ' αυτόν, αλλά να έχει ζωή αιώνια" (Ιωα. 3:16).

"Με αυτό έχουμε γνωρίσει την αγάπη: με το ότι εκείνος για χάρη μας τη ζωή του τη θυσίασε..." (Α΄Ιωα. 3:16).

Καθώς προσηλώνουμε τα μάτια μας πάνω στο Σταυρό, έχουμε μια ζωηρή και δυνατή εικόνα του βάθους της αγάπης του Κυρίου για εμάς. Εκεί βλέπουμε το μεγαλύτερο δώρο του Πατέρα στην ανθρωπότητα, καθώς έδωσε τον Ένα και Μοναδικό Υιό Του για τη σωτηρία μας. Εκεί βλέπουμε τον Αμνό του Θεού να προσφέρει το πολύτιμο αίμα Του, έτσι ώστε να συγχωρεθούν οι αμαρτίες μας και ν' αποκατασταθεί η σχέση μας με το Θεό.

Ευχαριστείς το Θεό για όλα;

«Να ευχαριστείτε πάντοτε και για όλα το Θεό και Πατέρα στο όνομα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού» (Εφεσ. 5:20).

Κάθεσαι στο τραπέζι να φας. Έχεις απ' όλα για να χορτάσεις. Ευχαριστείς το Θεό για όλα αυτά; Πηγαίνεις στη δουλειά σου να δουλέψεις. Ευχαριστείς το Θεό για την υγεία που σου δίνει; Παίρνεις ένα βιβλίο να διαβάσεις. Τον ευχαριστείς για την όρασή σου; Τον ευχαριστείς για την οικογένειά σου, για το σπίτι σου, για τον αέρα που αναπνέεις, για τον ήλιο που σε ζεσταίνει, για τη βροχή που βρέχει, για τη ζωή που σου χαρίζει, για τις μέρες που προσθέτει στη ζωή σου, για το Χριστό το Σωτήρα σου, για τη συγχώρεση των αμαρτιών σου, για το Λόγο Του που σε στηρίζει, σε παρηγορεί, σε διδάσκει, σε φωτίζει στη γήινη πορεία σου, θρέφει την ψυχή σου, για την αιώνια ζωή, για την ελπίδα του Ουρανού, για τις ευκαιρίες να δίνεις τη μαρτυρία σου στους άλλους, για τους πνευματικούς αδελφούς σου, για την εκκλησία σου, για τον ποιμένα σου, για τις χαρές σου, ακόμα και για τις θλίψεις και τις δυσκολίες σου, που κι αυτές τις χρησιμοποιεί για το καλό σου;

«Κάθε καλό χορήγημα και κάθε τέλειο δώρο προέρχεται και κατεβαίνει από πάνω, από τον Πατέρα των φώτων» (Ιακ. 1:17). **Τον ευχαριστείς για όλα; Για όλα; Τον ευχαριστείς;**

Ο Πατέρας της Πρώτης Εκκλησίας Ειρηναίος συνόψισε: *«Ο Χριστός μάς έφερε κάθε τι καινούργιο δίνοντάς μας τον Εαυτό Του»*. Με άλλα λόγια, ο Χριστός ο Βασιλιάς μας, μάς δίνει ένα σταθερό ρεύμα ζωής για πάντα νέο και πάντα ανανεωμένο!

Πρέπει να αποφεύγουμε τον πειρασμό να ζητούμε εμπειρίες αναζωπύρωσης, αντί να ζητούμε Εκείνον που είναι ο Ίδιος Αναζωπύρωση, τον Ιησού Χριστό. Η καρδιά κάθε αληθινής αφύπνισης είναι η φανέρωση της παρουσίας και της δύναμης ενός Προσώπου, του Υιού του Θεού. Αντί να είμαστε στηριγμένοι στις μαρτυρίες των πιστών ή αντί να μας καθοδηγούν οι εμπειρίες μας, θα πρέπει πρωτίστως να τρεφόμαστε από τις Γραφές, καθοδηγούμενοι από τον Ιησού. Συνεπώς: Για να πας βαθιά, επικεντρώσου στο Χριστό ο Οποίος πραγματικά είναι η αρχή και το τέλος κάθε πνευματικής αναζωπύρωσης.

Πρωινή Προσευχή

Αγαπημένε μου Ουράνιε Πατέρα, Εσύ που ούτε νυστάζεις, ούτε κοιμάσαι, σ' ευχαριστώ για την προστατευτική σου φροντίδα τη νύχτα και για την αυγή μιας καινούργιας μέρας. Καθάρισε τη ζωή μου από κάθε κηλίδα χθεσινής αμαρτίας και φτιάξε μέσα μου καθαρή καρδιά. Οι ώρες αυτής της μέρας είναι πολύτιμες, γιατί με το πέρασμά τους φεύγουν για πάντα. Γι' αυτό, αποκάλυψέ μου το σχέδιο Σου για τη ζωή μου. Ας μην καταστρέψω αυτό το σχέδιο εξ' αιτίας φόβου, δειλίας ή απροθυμίας. Και ας μην προσθέσω τίποτα σ' αυτό, που υπαγορεύει ο ανθρώπινος αυθορμητισμός ή η εγωιστική φιλοδοξία. Η ζωή μου είναι μόνο μία, αλλά όπως Εσύ πολλαπλασίασες το μικρό πενιχρό γεύμα, που μάλιστα αρκούσε για να ταΐσει χιλιάδες, έτσι πολλαπλασίασε και τη ζωή μου, για να ευλογήσει χιλιάδες μέσω της προσευχής και της πλούσιας αυταπάρνησης.

Αγαπημένε μου Ιησού, άγγιξέ με πριν με αγγίξει ο κόσμος που βιάζεται, έτσι ώστε να μπορέσω να υπηρετήσω άλλους με ήσυχη καρδιά, ομολογώντας με τη ζωή μου την ευλογημένη κληρονομιά της ειρήνης, που Εσύ μας κληροδότησες. Δίδαξέ με να απολαμβάνω τη ζωή όχι τόσο μέσω της ανασκόπησης ενός νεκρού παρελθόντος και της εκτίμησης ενός αβέβαιου μέλλοντος, όσο μέσω ενός αποχωρισμού ολόκληρου του είναι μου από πράγματα και ανθρώπους του ζωντανού παρόντος.

Λατρεμένε μου Πατέρα, Σ' ευχαριστώ για τη στοργή Σου και το μεγάλο Σου έλεος. Σήμερα, ας είμαι τόσο ευγενικός, καλός και ευαίσθητος στους συνανθρώπους μου, όπως και Εσύ είσαι μαζί μου. Σήμερα στο πλήθος θα υπάρχουν πολλοί αγχωμένοι, απογοητευμένοι, πειραζόμενοι, μοναχικοί, απελπισμένοι άνθρωποι που έχουν ανάγκες. Ω, ευγενικέ Υιέ ανθρώπου, ζήσε μέσα μου, έτσι ώστε, μ' ένα χαμόγελο, ένα γράμμα, μία λέξη, ένα άγγιγμα συμπάθειας και αγάπης, να συναντήσω μια ανάγκη και να ικανοποιήσω την επιθυμία μερικών ανθρώπινων ψυχών. Αν είναι μόνο για ένα ποτήρι κρύο νερό για κάποιον από τους ελαχίστους Σου, επίτρεψέ μου να το φέρω εγώ για τη γλυκιά Σου χάρη, και απόψε είθε να Σ' ακούσω να λες: *«Αν το κάνετε για έναν από αυτούς τους ελάχιστους, το κάνετε για Εμένα»*.

Σήμερα η ζωή μου πιθανόν να είναι η μοναδική Βίβλος που θα διαβάσει κάποιος! Γι' αυτό, δίδαξέ με πώς να κατανοώ και να ζω την αλήθεια Σου, ώστε η ζωή μου να είναι ένα ζωντανό μήνυμα, γραμμένο από το Πνεύμα του ζωντανού Θεού. Σήμερα, πολύτιμε Χριστέ, επίτρεψέ μου να Σου μοιάσω περισσότερο και κάθε αύριο να είναι μια καθημερινή μεταμόρφωση σε Σένα, τον Οποίο, αν και δεν έχω δει, αγαπώ, μέχρι να έρθει αυτή η υπεσχημένη μέρα όπου θα μοιάσω πραγματικά μ' Εσένα, γιατί θα Σε δω όπως Είσαι.

Αγαπητέ Πατέρα, ευόδωσε αυτά τα αιτήματα στο Όνομα του αγαπητού Σου Υιού. Αμήν.

Έχε θάρρος - Ο Χριστός αναστήθηκε!

"Να θυμάσαι τον Ιησού Χριστό, που έχει εγερθεί από τους νεκρούς, που είναι από το σπέρμα του Δαβίδ, σύμφωνα με το ευαγγέλιό μου" (Β΄Τιμ. 2:8).

Ας κοιτάξουμε τη σχέση αυτής της ανάστασης με τον εαυτό μας. Ο Παύλος επίτηδες μας λέει να το "θυμόμαστε". Τώρα, εάν θυμηθείς ότι ο Ιησούς Χριστός από το σπέρμα του Δαβίδ έχει αναστηθεί από τους νεκρούς, τι απομένει;

Κατ' αρχάς, θα δεις ότι οι περισσότερες από τις δοκιμασίες σου θα εξαφανιστούν. Ενοχλείσαι από τις αμαρτίες σου; Ο Ιησούς Χριστός αναστήθηκε από τους νεκρούς για τη δικαίωσή σου. Σε κατηγορεί ο σατανάς; Ο Ιησούς έχει εγερθεί από τους νεκρούς για να είναι Συνήγορος και Μεσίτης σου. Σ' εμποδίζουν οι αδυναμίες; Ο ζωντανός Χριστός θ' αποδειχθεί δυνατός για χάρη σου. Έχεις ένα ζωντανό Χριστό, και μέσα από Αυτόν έχεις τα πάντα. Φοβάσαι το θάνατο; Ο Ιησούς με την έγερσή Του, έχει συντρίψει τον τελευταίο εχθρό. Θα έρθει και θα σε συναντήσει, όταν είναι η σειρά σου, για να περάσετε μαζί το ψυχρό ποτάμι και θα το διαβείς με γλυκιά συντροφιά. Ποιο είναι το πρόβλημά σου; Δεν μ' ενδιαφέρει τι είναι, γιατί αν μόνο σκεφτείς τον Ιησού ως ζωντανό Θεό, γεμάτο δύναμη, γεμάτο αγάπη και γεμάτο έλεος, έχοντας περάσει μέσα από όλες τις δοκιμασίες σου, ακόμη κι' απ' το θάνατο, τότε θα έχεις τέτοια εμπιστοσύνη στην τρυφερή Του φροντίδα και στην άφθονη δύναμή Του, ώστε θ' ακολουθείς τα βήματά Του χωρίς καμία αντίρρηση. Θυμήσου τον Ιησού και ότι αναστήθηκε από τους νεκρούς και η εμπιστοσύνη σου θα μεγαλώσει σαν να αναπαύεται πάνω στα φτερά του αετού.

Κατόπιν θυμήσου τον Ιησού, γιατί θα δεις πως οι παρούσες δοκιμασίες σου δεν είναι τίποτα σε σύγκριση με τις δοκιμασίες του Ιησού Χριστού. Διάβασε το 2ο κεφάλαιο της 2ης προς Τιμόθεον Επιστολής και θα δεις εκεί τον Απόστολο να λέει στο 3ο εδάφιο: *"Συγκακοπάθησε σαν καλός στρατιώτης του Χριστού Ιησού"* και ακόμη στο 11ο εδάφιο: *"Αν πράγματι πεθάναμε μαζί Του, μαζί Του και θα ζήσουμε. Αν υπομένουμε, μαζί Του και θα βασιλέψουμε"* (εδ. 11-12). Έτσι, τώρα, όταν καλείσαι να υποφέρεις σκέψου: *"Ο Ιησούς υπέφερε, ωστόσο ο Ιησούς αναστήθηκε από τους νεκρούς. Εξήλθε από το βάπτισμα των λυπών Του πολύ καλλίτερα και πιο ένδοξος και έτσι θα γίνει και μ' εμένα!"* Γι' αυτό, μπες στην κάμινο με την οδηγία του Κυρίου και μη φοβάσαι γιατί η οσμή της φωτιάς θα περάσει από πάνω σου. Πήγαινε ακόμη και στον τάφο και μη σκεφτείς ότι το σκουλήκι θα βάλει ένα τέλος σ' εσένα περισσότερο από ό, τι έβαλε σ' Εκείνον. Πρόσεξε τον Αναστημένο, τον τύπο και το πρότυπο του τι είσαι και του τι πρόκειται να γίνεις! Γι' αυτό, μη φοβάσαι, γιατί Εκείνος θριάμβευσε!

Μη στέκεσαι με φόβο, αλλά προχώρα με θάρρος, γιατί ο Ιησούς Χριστός από το σπέρμα του Δαβίδ αναστήθηκε από τους νεκρούς και εσύ που είσαι από το σπέρμα της υπόσχεσης θα σηκωθείς από όλες τις δοκιμασίες και τις θλίψεις σου και θα ζήσεις μία ένδοξη ζωή.

Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ
Κωδικός 5027

Είναι μία Χριστιανική εφημερίδα που κυκλοφορεί σε 1.500 φύλλα κάθε δύο μήνες.

Ιδιοκτήτης : Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία Κατερίνης.

Εκδότης:Π.Χυδήρογλου-Προκοπίου.

Αποστέλλεται δωρεάν σε όποιον τη ζητήσει. Συντηρείται από δωρεές φίλων και αναγνωστών.

Παράκληση οι δωρεές να στέλνονται στην υπεύθυνη έκδοσης :

Ξένια Χυδήρογλου-Προκοπίου

Ταχ. Θυρ. 90, 19011 Αυλώνας

E-mail : xeniaprocopiou@gmail.com

Ο Ιησούς νίκησε τον κόσμο

"...Μέσα στον κόσμο θα έχετε θλίψη· αλλά, να έχετε θάρρος· εγώ νίκησα τον κόσμο" (Ιωα. 16:33).

Ο Ιησούς δεν έκρυψε το γεγονός ότι οι χριστιανοί θα διωχθούν, ή θα αντιμετωπίσουν προβλήματα: *"Αν ήσασταν από τον κόσμο, ο κόσμος θα αγαπούσε το δικό του. Επειδή όμως δεν είστε από τον κόσμο, αλλά εγώ σας εξέλεξα από τον κόσμο, γι' αυτό σας μισεί ο κόσμος"* (Ιωα. 15:18-19). Οι νικημένοι χριστιανοί δεν μπορούν να γίνουν μάρτυρες στα πέρατα της γης. Πιστοί που νικιούνται εξαιτίας των περιστάσεών τους, δε μπορούν να δείξουν σ' έναν σκοτεινό, ετοιμοθάνατο κόσμο ότι ο Ιησούς έχει την απόλυτη νίκη!

Αντί να μας προκαλεί έκπληξη η αντίσταση που δεχόμαστε από τον κόσμο, θα πρέπει να είμαστε κατάλληλα προετοιμασμένοι να ζήσουμε την ειρηνική ζωή εκείνων που γνωρίζουν με βεβαιότητα ότι ο Ιησούς, ο Υιός του Ζωντανού Θεού είναι ο Μόνος που έχει νικήσει το θάνατο. Ο Θεός μάς έχει καλέσει να ζήσουμε στον κόσμο, αλλά όχι να είμαστε από τον κόσμο. Όταν ζούμε μέσα στην ουράνια παρουσία Του, γνωρίζουμε ότι το σχέδιό Του είναι πάντα το καλλίτερο και το πιο τέλειο (Ιερ. 29:11). Ο Απόστολος Παύλος είναι ένα τρανό παράδειγμα για περιόδους όταν περπατάμε μέσα από δυσκολίες, πόνο, άγχος, αβεβαιότητα και αδυναμία: *"Και μου έχει πει (ο Κύριος): «Σου αρκεί η χάρη μου, γιατί η δύναμη μέσα σε αδυναμία τελειοποιείται». Πολύ ευχαρίστως, λοιπόν, μάλλον θα καυχιέμαι στις αδυναμίες μου, ώστε να κατασκηνώσει πάνω μου η δύναμη του Χριστού. Γι' αυτό ευαρεστούμαι σε αδυναμίες, σε βρισιές, σε ανάγκες, σε διωγμούς και σε στενοχώριες υπέρ του Χριστού. Γιατί όταν είμαι αδύναμος, τότε είμαι δυνατός"* (Β΄Κορ. 12:9-10).

Ωστόσο, υπάρχει κάτι που μπορεί να μας χωρίσει από την παρουσία του Θεού για λίγο ή για μια περίοδο και αυτό είναι η αμαρτία! Δίδαξε στην οικογένειά σου την σπουδαιότητα της εξομολόγησης και της μετάνοιας έτσι ώστε να μπορούν να στέκονται ενώπιον Θεού με καθαρά χέρια και αγνή καρδιά. Σαν χριστιανοί, χρειάζεται να καταλάβουμε πολύ καλά ότι δε μπορούμε να σταθούμε στην παρουσία Του με μη εξομολογημένες αμαρτίες στη ζωή μας. Ο Θεός που μας δημιούργησε, μας γνωρίζει επίσης, συμπεριλαμβανομένης κάθε κρυφής αμαρτίας: *"Έβαλες τις ανομίες μας μπροστά σου, τις κρυφές πτυχές μας στο φως τού προσώπου σου"* (Ψαλμ. 90:8). *"Δεν θα κατοικεί στο μέσον τού οίκου μου εκείνος που εργάζεται την απάτη· εκείνος που μιλάει το γέμα δεν θα στερεωθεί μπροστά στα μάτια μου"* (Ψαλμ. 101:7). Ευτυχώς, ο Ιησούς είναι ικανός να μας ελευθερώσει από την αμαρτία: *" Και ο δούλος δε μένει μέσα στην οικία στον αιώνα. Ο γιος μένει στον αιώνα. Αν λοιπόν σας ελευθερώσει ο Υιός, όντως θα είστε ελεύθεροι"* (Ιωα. 8:35-36).

Ο Λόγος του Θεού δείχνει ότι ο Θεός ευαρεστείται όταν τα παιδιά Του διαλέγουν να ζοδέγουν χρόνο στην παρουσία Του. Εδώ είναι λίγα από αυτά που μας προσφέρει:

- Θα μας δώσει την προστασία Του: *"Θα τους κρύγεις στον απόκρυφο τόπο τού προσώπου σου, από την αλαζονεία των ανθρώπων· θα τους κρύγεις μέσα σε σκηνή από την αντιλογία των γλωσσών"* (Ψαλμ. 31:20).

- Θα μας γεμίσει χαρά: *"Μου φανέρωσες τον δρόμο της ζωής· χορτασμός ευφροσύνης είναι το πρόσωπό σου· τερπνότητες βρίσκονται στα δεξιά σου, παντοτινά"* (Ψαλμ. 16:11). *"Επειδή, τον έβαλες ως ευλογία, στον αιώνα· τον υπερεύφρανες με το πρόσωπό σου"* (Ψαλμ. 21:6), *"Μου γνώρισες οδούς ζωής, θα με γεμίσεις ευφροσύνη με το πρόσωπό σου"* (Πραξ. 2:28).

- Θα στερεώσει την καρδιά μας: *"Κι εσάς ο Κύριος είθε να σας αυξήσει και να σας κάνει να περισσέγετε στην αγάπη ο ένας προς τον άλλο και προς όλους, καθώς ακριβώς και εμείς έχουμε προς εσάς, ώστε να στηρίξει τις καρδιές σας άμεμπτες μέσα στην αγιοσύνη μπροστά στο Θεό και Πατέρα μας κατά την παρουσία του Κυρίου μας Ιησού μαζί με όλους τους αγίους του"* (Α΄Θεσ. 3:12-13).

Καθώς διδάσκεις την οικογένειά σου να κατοικεί στην παρουσία του Θεού, θα θερίσεις πολλές ευλογίες και θα λάβεις δύναμη για ν' αντέξεις τις θύελλες της ζωής. Οι γονείς που είναι πιστοί στο να προτρέπουν τα παιδιά τους να μένουν στην παρουσία του Κυρίου, θα τα δουν καθώς μεγαλώνουν να γίνονται έμπιστοι, φιλόστοργοι, φλογεροί πιστοί, δεμένοι με τον Κύριο, επειδή έχουν πλέον συνειδητοποιήσει ότι Εκείνος έχει ***"νικήσει τον κόσμο"!***

Βήματα πίστης

Ο Ουίλιαμ Κάρεϊ, που έζησε τον 18ο αιώνα, είναι από τους πρώτους ανθρώπους που συνέβαλαν ουσιαστικά στη μετάφραση της Αγίας Γραφής. Ξεκίνησε τη ζωή του σαν ένας ταπεινός μπαλωματής, μια που ποτέ δεν κατάφερε να τελειώσει το σχολείο. Στα 14 του το εγκατέλειψε, για να γίνει μετά από την επέμβαση του Θεού καθηγητής γλωσσών για να επιβλέψει τη μετάφραση της Αγίας Γραφής σε 36 γλώσσες. Η πνευματική του ζωή δεν κύλησε εύκολα. Ήρθε αντιμέτωπος με όλων των ειδών τις εχθρικές αντιδράσεις από την οικογένειά του, από τους υποστηρικτές του, τους πολιτικούς και τα οικονομικά συμφέροντα της εποχής, μα και μέσα από την εκκλησία. Στο αποκορύφωμα όλων αυτών, μια καταστροφική φωτιά αφάνισε μέσα σε λίγες ώρες τον κόπο ετών δουλειάς του. Το μυστικό του; «Δεν είμαι παρά ένας ευσυνείδητος εργάτης», συνήθιζε να λέει. Ζούσε μέρα τη μέρα, βήμα - βήμα τη ζωή της πίστης.

Ας μάθουμε να ζούμε με πίστη. Θα εκπλαγούμε από αυτά που ο Θεός μπορεί να κάνει μαζί μας. Ας μάθουμε να ζούμε βήμα - βήμα, αγκαλιάζοντας τις υποσχέσεις του Κυρίου και δεχόμενοι χωρίς πολλές ερωτήσεις το Άγιο θέλημά Του.

Έτσι έγινε, γιατί Εκείνος έτσι θέλησε. Αυτή η ζωή γίνεται μια πηγή ευλογίας για τους άλλους γύρω, που βλέπουνε, ακούνε, παρακολουθούνε την πορεία μας και οφείλουμε να τους δείξουμε το Χριστό μέσα από το περπάτημά μας και τα λόγια μας.

Διακονία προσευχής δέησης

Πίσω από ικανούς εργάτες του ευαγγελίου που φαίνονται και κάνουν σωστά τη δουλειά τους και που νικούν, κρύβονται άνθρωποι του Θεού που έχουν μάθει να προσεύχονται γονερά γι' αυτούς και για το δύσκολο έργο τους. Κάνουν τόσο μεγάλο έργο για χάρη του Κυρίου, ώστε μεσιτεύουν όπως ο Μωυσής πάνω στο βουνό και όπως ο Ιησούς του Ναυή που μάχονταν μέσα στη φωτιά της μάχης.

Η προσευχή βασισμένη στο Λόγο του Θεού είναι το μόνο όπλο που μπορεί να χρησιμοποιήσει σήμερα ο άνθρωπος για να χτυπήσει τον αόρατο εχθρό. Το κάθε μέλος της εκκλησίας του Χριστού, δε θα γνωρίζει παρά μόνον όταν φθάσει στην αιωνιότητα, το πόσοι έχουν σωθεί από τη διακονία αυτής της μυστικής μεσολάβησης, της προσευχής δηλαδή δέησης υπέρ των συνανθρώπων μας.

Η νύχτα πλησίασε

«Εγώ πρέπει να εργάζομαι τα έργα Εκείνου που με απέστειλε, όσο είναι ημέρα. Έρχεται νύχτα, οπότε κανένας δεν μπορεί να εργάζεται» (Ιωα. 9:4).

Αν και η διακονία του Κυρίου άργησε να ξεκινήσει, διακρίθηκε όμως από αδιάκοπη δραστηριότητα. Δε χάθηκε καθόλου χρόνος για μικροπράγματα. Οι μαθητές Τον θαύμαζαν γι' αυτό. Αυτό εξηγείται και από το γεγονός ότι ο Κύριος είχε τόσα πολλά να κάνει μέσα σε τόσο λίγο χρόνο.

Η δική μας ημέρα μας, αν και μικρή, αρκεί για να τελειώσουμε τη δουλειά μας. Πόσο σύντομη ήταν η επίγεια ζωή του Ιησού. Ωστόσο, με ήρεμη εμπιστοσύνη, εργάστηκε και Του έφθασε ο χρόνος για να τελειώσει το έργο που Του ανατέθηκε. Παρ' όλη την αντίδραση, τόσο εκείνων που Του εναντιώθηκαν, όσο και του ίδιου του διάβολου, ο Ιησούς μπόρεσε να κοιτάξει τον Πατέρα κατά πρόσωπο και σίγουρος να Του πει: *«Το έργο που Μου έδωσες να κάνω, το τελείωσα»* (Ιωά. 17:4). Η ζωή Του αν και σύντομη, ήταν γεμάτη. Δεν άφησε τίποτε που να μην το τελειώσει. Δεν είναι το μάκρος της ημέρας που μετράει, αλλά το τι είμαστε ικανοί να κάνουμε σε μια χρονική περίοδο. Μήπως χασομεράμε στο δρόμο, ή ασχολούμαστε με μικροπράγματα; Η υπόθεσή μας είναι ότι μάλλον δεν έχουμε χρόνο να προετοιμαστούμε. Αν και σύντομος, ωστόσο ο χρόνος είναι αρκετός για να εκπληρώσουμε αυτό το οποίο μας έχει ζητηθεί. Κανείς δε θα μπορεί να κατηγορήσει το Θεό ότι δεν του έδωσε αρκετό χρόνο.

Για όλους υπάρχει μια ημέρα. Ανεξάρτητα από το πού βρισκόμαστε κατά τη διάρκεια της ημέρας, κανείς δεν έχει χρόνο να τον σπαταλά σε ασήμαντα πράγματα. Είναι καλό όταν οι άνθρωποι αρχίζουν νωρίς την ημέρα τους. Πόσο λυπηρό που μερικοί γίνονται απλά χριστιανοί «του πρωινού». Όταν η ζέστη της ημέρας καταφθάσει, επειδή αγαπούν την άνεση, παραιτούνται. Άλλοι αναβάλλουν τη δουλειά τους για το απόγευμα, αλλά κάνοντας έτσι, πέφτουν σε μία επικίνδυνη παγίδα. Η νύχτα έρχεται ξαφνικά! Αλλοίμονο, μερικοί θα πιαστούν ακόμη να προετοιμάζονται, ενώ θα έπρεπε να ήταν ήδη έτοιμοι.....

Το έργο στο οποίο είμαστε απασχολημένοι πρέπει να έχει δοθεί από το Θεό. *«Το έργο Εκείνου που με έστειλε»*. Πολλοί έχουν την αίσθηση ότι «πρέπει να εργαστώ για να βοηθήσω την οικογένειά μου και να προμηθεύσω για το μέλλον». Αυτό είναι αλήθεια, αλλά κάνοντας έτσι, μπορεί να επιτρέψουμε το χαμηλότερο να υπερβεί σε αξία το υψηλότερο.

Δεν αρκεί να δουλεύουμε, πρέπει να δουλεύουμε με το σωστό τρόπο και να κάνουμε το σωστό πράγμα. Η κλήση μας ποτέ δε θα εκπληρωθεί τυχαία. Ο Λόγος του Θεού απεικονίζει την αποστολή μας σαν να βρισκόμαστε μέσα σε πόλεμο, σε πάλη, σε αντίσταση και σε αγωνία.

Οι Γραφές μάς υπενθυμίζουν διαρκώς την μεγάλη αλήθεια: *«Ο χρόνος είναι λίγος»*. Κυριολεκτικά το νόημα θα μπορούσε να διαβαστεί, ως *«ο χρόνος είναι συμπιεσμένος»*. Ακόμη και μια πρόχειρη ματιά μάς επιτρέπει να καταλάβουμε ότι τα πράγματα τελειώνουν γρήγορα στη σημερινή μας ημέρα.

Χωρίς δισταγμούς!

"Ο Θρίαμβος του Σταυρού!" Τι ολοφάνερη αντίθεση! Ο Σταυρός - χτυπήματα, εμπαιγμοί, αδικία, ψεύτικες κατηγορίες, βασανιστικοί πόνοι, θάνατος. Αλλά όμως και θρίαμβος! Ο σατανάς νικήθηκε, η σωτηρία προμηθεύθηκε, η ανάσταση, η ανάληψη, η ενθρόνιση! Εμείς οι χριστιανοί που ζούμε σχεδόν 2000 χρόνια μετά απ' όλα αυτά, έχουμε ένα τόσο φοβερό προνόμιο να το διακηρύξουμε το θρίαμβο του Σταυρού στον κόσμο. Έχουμε το προνόμιο να διακηρύξουμε σ' έναν κόσμο μίσους, εγκλήματος, αμαρτίας, πολέμου, θανάτου το θρίαμβο του Θεού μας και του Υιού Του.

Κι' επιπλέον, η μεγαλύτερη εκδήλωση νίκης πρόκειται να έρθει. Ο Χριστός θα έρθει από τους ουρανούς. Ο Πιστός και Αληθινός, στεφανωμένος με πολλά στέμματα, με μάτια φλόγας, ακολουθούμενος από ένα στρατό πάνω σε άσπρα άλογα, ο Βασιλιάς των βασιλιάδων και Κύριος των κυρίων θα έρθει και θα λάβει το Θρόνο Του (Αποκ. 19:11-16). Ενώπιον Του θα γονατίσει κάθε γόνατο. Και κάθε γλώσσα, ακόμη και ανταγωνιστικές, μισητές, βίαιες, επιθετικές γλώσσες, θα ομολογήσει ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος (Φιλιπ. 2:9-11).

Δεν έχουμε μόνο το προνόμιο να διακηρύξουμε το θρίαμβο του Σταυρού, αλλά να το έχουμε και προσωπική μας εμπειρία. Η νίκη επάνω στην αμαρτία, που ποτέ δεν θα μπορούσαμε να πάρουμε, κερδήθηκε για μας από το Θεό και Χριστό στο Γολγοθά. Το προνόμιο των αδύναμων, ανάξιων θνητών που ζουν για να υψώνουν το άξιο όνομά Του με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος και να κάνουν κατορθώματα στο όνομά Του, έγινε δυνατό με το Σταυρό.

Εκεί στο Γολγοθά, ο σατανάς που περιτριγυρίζει σαν λιοντάρι ζητώντας ποιόν θα καταβροχθίσει, του είχαν ήδη "βγάλει τα νύχια". Εκεί στο Γολγοθά μάς παρασχέθηκε ελευθερία από τη βασιλεία του σκότους του σατανά στην ένδοξη Βασιλεία του Φωτός και της Αγάπης (Κολ. 1:13). Πόσο υπέροχο Ευαγγέλιο έχουμε να διακηρύξουμε!

Τι καθήκον έχει η εκκλησία! Η πίστη μάς δυναμώνει σκεφτόμενοι το θρίαμβο του Σταυρού. Οι προσευχές μας γίνονται πιο αποτελεσματικές εξομολογούμενοι και εφαρμόζοντας αυτή τη νίκη.

Ο Θεός είναι ακόμη ο Δημιουργός των θαυμάτων! Ας ζητάμε απ' Αυτόν και ας περιμένουμε χωρίς να περιορίζουμε το Θεό. Πρέπει να έχει πρόσβαση στη ζωή του καθενός μας εάν πρόκειται να εκπληρώσει ολόκληρο το έργο σωτηρίας που επιθυμεί να κάνει. Ας ζούμε και ας περπατάμε προσεκτικά. Ας μη δαπανούμε το χρόνο και τα χρήματά μας απερίσκεπτα και μέρα με τη μέρα να Του δίνουμε το καλλίτερο μέρος της ζωής μας.

"Να σπέρνετε", τους είπα, "δικαιοσύνη,
ώστε να θερίσετε καρπούς ανάλογους της αγάπης σας.
Κάντε καινούργια αρχή,
όπως ο αγρότης το καινούργιο του χωράφι ετοιμάζει.
Είναι καιρός σ' Εμένα, τον Κύριο, να στραφείτε
κι Εγώ τις ευλογίες μου πλούσιες πάνω σας θα σκορπίσω"

(Ωσηέ 10:12)

Μαθήματα για να διδάσκουμε στα παιδιά

1. Διδάξτε τα ν' αναγνωρίζουν γρήγορα την παρουσία της αμαρτίας στη ζωή τους. Είναι σπάνιο αυτή την εποχή να βρεις κάποιον που να θέλει να παραδεχθεί τις αμαρτίες του. Τα παιδιά πρέπει να ξέρουν πως ότι κάνουμε, που λυπεί το Θεό και στενοχωρεί το Άγιο Πνεύμα, δεν είναι αποδεκτό από Εκείνον, ακόμη και αν είναι κάτι πολύ μικρό. Ωστόσο, πρέπει επίσης να μάθουν για τη γεμάτη αγάπη συγχώρεση του Κυρίου και την επιθυμία Του να μας καθαρίσει από κάθε αδικία. "*Αν ομολογούμε τις αμαρτίες μας, είναι πιστός και δίκαιος, για να αφήσει σ' εμάς τις αμαρτίες και να μας καθαρίσει από κάθε αδικία*" (Α΄ Ιωα. 1:9).

2. Διδάξτε τα προσεκτικά για την ανάγκη της εξομολόγησης και της μετάνοιας των αμαρτιών. Από τη στιγμή που αναγνωρίζεται η αμαρτία, πρέπει και ν' απαλλαγούμε απ' αυτή. Τα παιδιά πρέπει να διδαχθούν ότι οφείλουν να εξομολογούνται τις αμαρτίες τους στο Θεό, μόλις καταλάβουν ότι τις διέπραξαν. Το να μάθουμε να λυπούμαστε για τις αμαρτίες μας, όπως λυπάται ο Θεός, είναι ένα καλό μάθημα που πρέπει να το διδάξουμε στα παιδιά μας. Εάν θλίβει το Θεό, τότε πρέπει να θλίβει κι εμάς.

3. Διδάξτε τα παιδιά ν' αναγνωρίζουν και να αντιμετωπίζουν τα είδωλα. Όλα τα παιδιά του Θεού πρέπει να ξέρουν ότι τίποτε δε μπορεί να πάρει την πρώτη θέση πάνω από την σχέση με τον Ουράνιο Πατέρα μας. Αν ο Θεός έχει έναν ανταγωνιστή για την αγάπη της καρδιάς μας, την προσοχή του μυαλού μας, ή την αφοσίωση της ζωής μας, τότε πρέπει να γίνουν κάποιες αλλαγές. Για τους νέους, είδωλα μπορεί να είναι τα χόμπι, η διασκέδαση, ο ελεύθερος χρόνος, οι φίλοι, η οικογένεια, το επάγγελμα, ή ακόμη και ασχολίες με διακονίες στην εκκλησία. Χρειάζεται να διδαχθούν ότι οτιδήποτε ανταγωνίζεται την προσοχή του Θεού στη ζωή μας, πρέπει ν' αναγνωριστεί γρήγορα και να του δοθεί λιγότερη σημασία. Ενθαρρύνετε τα παιδιά να κάνουν κάποιες αλλαγές σχετικές με τον τρόπο που ζούνε, έτσι ώστε να ελαττωθεί η επιρροή αυτών των δραστηριοτήτων ή των ατόμων πάνω στη ζωή τους, επιτρέποντας μόνο στο Χριστό να είναι ΠΡΩΤΟΣ.

4. Διδάξτε τα παιδιά να εκζητούν ένθερμα την καρδιά του Θεού. Τα παιδιά πρέπει να μάθουν να ξοδεύουν χρόνο με το Θεό μέσα από το Λόγο Του. Αυτό, θα τους επιτρέψει να έχουν ένα σταθερό αγκάλιασμα του θελήματος του Θεού στη ζωή τους, όπως και στις ζωές των ανθρώπων και των καταστάσεων για τις οποίες προσεύχονται. Επίσης, θα τους βοηθήσει να προσεύχονται σύμφωνα με την καρδιά του Θεού.

5. Διδάξτε τα παιδιά να έχουν σπλάχνα οικτιρμών για τις ανθρώπινες ψυχές που χάνονται καθημερινά. Όταν τα παιδιά ξοδέψουν χρόνο με τον Άγιο Λόγο Θεού, θα δουν ότι οι χαμένες ψυχές είναι αυτό που απασχολεί την καρδιά του Θεού. Διδάξτε τα παιδιά να προσεύχονται ώστε ο Κύριος του Θερισμού να στείλει "*εργάτες στο θερισμό Του*" (Ματθ. 9:38).

6. Διδάξτε τα παιδιά να αναπτύξουν μια ζωή δοξολογίας. Ο Θεός επιθυμεί τη δοξολογία μας. Φυσιολογικά, τα παιδιά αγαπούν να δοξάζουν το Θεό. Μόνον όταν μεγαλώνουμε και γινόμαστε άτολμοι, απομακρυνόμαστε από κάθε μορφή εκδηλωτικής δοξολογίας σε δημόσια προσευχή. Οι νέοι πρέπει να καταλάβουν ότι χωρίς το Θεό είμαστε χωρίς ελπίδα και αβοήθητοι, ενώ με το Θεό γεμίζουμε ελπίδα και είμαστε νικητές. Μια ζωή δοξολογίας από τα χείλη μετανοημένων, ταπεινών παιδιών, τιμά το Θεό και ανοίγει την πόρτα του βαθύτερου έργου Του στη ζωή τους.

Ένας λόγος προτροπής

Θέλω να δώσω ένα λόγο ενθάρρυνσης σε όλους τους αναγνώστες αυτής της εφημερίδας, που έχουν το Πνεύμα του Θεού και που αγαπούν το Λόγο Του. Αυτή η ενθάρρυνση αποτελείται από τρία απλά πράγματα.

Πρώτον, να είστε ευγνώμονες για το Άγιο Πνεύμα. Ποιος σας έκανε διαφορετικούς; Σε ποιον οφείλετε αυτή την αίσθηση της αμαρτίας κι αυτή την προσέλκυση προς το Χριστό, αυτή την πείνα και δίψα για δικαιοσύνη, κι' αυτή την προτίμηση για τη Βίβλο και την προσευχή; Όλα προέρχονται από τη χάρη του Θεού. Η χάρη τα φύτεψε, η χάρη τα πότισε, η χάρη τα αύξησε, η χάρη τα διατήρησε. Μάθετε να είστε πιο ευγνώμονες. Δοξάστε το Θεό όλο και περισσότερο κάθε μέρα που ζείτε, δοξάστε Τον περισσότερο δημόσια, δοξάστε Τον στην οικογένειά σας, δοξάστε Τον πάνω απ' όλα και μέσα από την καρδιά σας. Αυτός είναι ο τρόπος να είστε συντονισμένοι με τον Ουρανό."

Δεύτερον, να γεμίζετε από το Άγιο Πνεύμα. Ζητάτε να είστε όλο και περισσότερο κάτω από την ευλογημένη Του παρουσία. Προσπαθήστε να έχετε κάθε σκέψη, λέξη, πράξη, και συνήθεια, κάτω από την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος. Μη Το λυπείτε, μη Το σβήνετε παίζοντας με μικρές αδυναμίες και παλιές αμαρτίες. Μάλλον αναζητήστε Το για να βασιλεύει και να κυβερνά όλο και περισσότερο επάνω σας κάθε μέρα της ζωής σας. Προσεύχεστε ώστε ν' αυξάνεστε στη χάρη και στη γνώση του Χριστού. Αυτός είναι ο τρόπος για να ωφελήσετε τον κόσμο. Ένας εξαιρετικός χριστιανός είναι ένα φάρος, που φαίνεται από μακριά, ωφελώντας μυριάδες. Αυτός είναι ο τρόπος να απολαμβάνουμε εσωτερική παρηγοριά σ' αυτόν τον κόσμο, να έχουμε πλήρη βεβαιότητα στο θάνατο και τελικά να λάβουμε το ένδοξο στεφάνι.

Τελικά, προσεύχεστε καθημερινά για μία έκχυση του Αγίου Πνεύματος στην Εκκλησία και στον κόσμο. Αυτή είναι η μεγαλύτερη ανάγκη των ημερών μας, είναι αυτό που χρειαζόμαστε περισσότερο από τα χρήματα, την τεχνολογία, και τους ανθρώπους. Χρειαζόμαστε περισσότερη παρουσία του Αγίου Πνεύματος στον άμβωνα, στη συνάθροιση, στις ποιμενικές επισκέψεις, στο σπίτι μας, στην οικογένειά μας, στη δουλειά μας. Όπου είναι Εκείνος, εκεί υπάρχει ζωή, υγεία, αύξηση και καρποφορία. Όπου δεν υπάρχει Εκείνος όλα είναι νεκρά, ανιαρά, τυπικά, αδρανή και κρύα. Έτσι, καθ' ένας που θέλει να δει μια αύξηση καθαρής και αμόλυντης θρησκείας, ας προσεύχεται καθημερινά για περισσότερη παρουσία Αγίου Πνεύματος σε κάθε τομέα της εκκλησίας του Χριστού.

Άγιο Πνεύμα του Θεού, σε θέλουμε!

Το Άγιο Πνεύμα μπορεί να κάνει το Λόγο του Θεού τόσο επιτυχή τώρα, όσο και στις μέρες των αποστόλων. Μπορεί να εργαστεί στις ψυχές εκατοντάδων και χιλιάδων, όσο και στην ψυχή ενός ή δύο. Ο λόγος που δεν καρποφορούμε, είναι γιατί δεν έχουμε το Άγιο Πνεύμα με δύναμη και ισχύ, όπως παλιά.

Αν είχαμε το Άγιο Πνεύμα να σφραγίζει τη διακονία μας με δύναμη, τότε το ταλέντο θα σήμαινε πολύ λίγα. Οι άνθρωποι μπορεί να είναι φτωχοί και αμόρφωτοι, τα λόγια τους μπορεί να είναι ατελή, αλλά εάν η δύναμη του Πνεύματος τούς συνόδευε, ακόμα και ο πιο ταπεινός ευαγγελιστής θα ήταν πιο επιτυχημένος ακόμα και από τον πιο εύγλωττο κήρυκα Ευαγγελίου.

Αυτό που νικάει κατά τη διάρκεια της ημέρας είναι η υπερφυσική δύναμη από το Θεό. Αυτό που χρειαζόμαστε είναι το υπερφυσικό πνευματικό χρίσμα, όχι την υπερφυσική διανοητική δύναμη. Η διανοητική δύναμη μπορεί να γεμίσει ένα εκκλησάκι, αλλά η πνευματική δύναμη είναι που γεμίζει την εκκλησία με διψασμένες ψυχές. Η διανοητική δύναμη μπορεί να συγκεντρώσει μεγάλες συναθροίσεις, αλλά μόνον η πνευματική δύναμη θα σώσει ψυχές.

Αυτό που χρειαζόμαστε είναι πνευματική δύναμη. Ω Πνεύμα του ζωντανού Θεού, Σε θέλουμε! Χωρίς τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα, αλλά με αυτή μπορούμε να κάνουμε τα πάντα.

Τον κέρδισε!

«Να επιμένετε καρτερικά στην προσευχή αγρυπνώντας σ' αυτήν με πνεύμα ευχαριστίας.» Κολ.4:2

Το 331 μ.Χ. σε μια ευκατάστατη οικογένεια γεννήθηκε η Μόνικα. Την ανέθρεψε μια χριστιανή παραμάνα, που την οδήγησε στην πίστη του Χριστού. Στα νεανικά της χρόνια την παντρέψανε με τον ευγενή Πατρίκιο, άνθρωπο άπιστο και άσχετο με το Ευαγγέλιο. Τότε ήταν που ξεκίνησε ο πνευματικός αγώνας της Μόνικας. Έπρεπε να κερδίσει στο Χριστό όλη της την οικογένεια. Στάθηκε υπομονετική και γαλήνια, χωρίς πολλά λόγια. Επένδυσε στην προσευχή. Πρώτη γνώρισε το Χριστό η πεθερά της. Ο σύζυγός της πίστεψε στο τέλος της ζωής του. Ο μεγάλος της πόνος όμως ήταν τα παιδιά της. Ο πολλά υποσχόμενος γιος της ο Αυγουστίνος με τη λαμπρή του μόρφωση, βυθίστηκε στην αμαρτία και στη διαφθορά. Η Μόνικα σταμάτησε να του μιλάει για το Χριστό, αλλά ποτέ δεν σταμάτησε να μιλάει στο Θεό για τον Αυγουστίνο ώστε να τον καταδιώκει με το Πνεύμα Του και να τον ελέγχει για τη ζωή του. Και ήρθε η ώρα του Κυρίου, που ο Αυγουστίνος έγινε χριστιανός και δόθηκε στην υπηρεσία του Κυρίου.

Επώνυμοι και ανώνυμοι γονείς μπορούν να μιλήσουν για τη θαυμαστή τους εμπειρία, πώς διεκδίκησαν τα παιδιά τους από το Θεό και Εκείνος τα κέρδισε. Όπλο τους μοναδικό και ανίκητο, η προσευχή με πίστη. Είναι βέβαιο πως θα γίνει κατά την πίστη μας. Αν η πίστη μας είναι γεμάτη αμφιβολίες και ενδοιασμούς, μην περιμένουμε να αποκτήσουμε τίποτε από το Θεό. Πίστη που τιμά το Θεό είναι η πίστη χωρίς όρους και όρια, επανάπαυση στις υποσχέσεις Του «συ και ο οίκος σου» πίστη με υπόσταση και βεβαιότητα. Αυτή κερδίζει!

Ας ζητήσουμε από τον Κύριο να μας δώσει πίστη αληθινή στα λόγια Του, για να γίνουμε αγωγοί των δικών Του ευλογιών στην οικογένειά μας, στα παιδιά μας. Δεν μας τα χάρισε για να αναλωθούν στην αμαρτία. Διακαής επιθυμία μας ας είναι το να γίνουν δικά Του παιδιά σ' αυτόν τον κόσμο και αιώνια να είμαστε όλοι μαζί στον Ουρανό!

Οι περισσότερες μάχες κερδίζονται στα γόνατα και όχι στις συζητήσεις, στις υποδείξεις, στις διεκδικήσεις.

Σημάδια εμπιστοσύνης

«Επειδή, η προσωρινή ελαφριά μας θλίψη κατεργάζεται σε μας, από υπερβολή σε υπερβολή, αιώνιο βάρος δόξας» 2 Κορ.4:17

Ένας χριστιανός έμπορος σε κάποια περίοδο της ζωής του περνούσε πολλές δυσκολίες. Όλα πήγαιναν ανάποδα. Πρώτα ο γιος του τραυματίστηκε σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα. Ύστερα η κόρη του έκανε ένα γάμο με έναν άνθρωπο που δεν είχε καλό χαρακτήρα. Ακόμη και στο μαγαζί του ο ιδιοκτήτης τον ειδοποίησε πως δεν θα του ανανέωνε το συμβόλαιό του για το ενοίκιο. Μιλώντας με ένα φίλο του, ο πιστός αυτός άνθρωπος του έλεγε, πως δεν ανησυχούσε, γιατί όλα αυτά ήταν σημάδια της εμπιστοσύνης του Θεού γι' αυτόν. «Τι εννοείς μ' αυτό;» ρώτησε ο φίλος του. «Να, όταν ήμουν στο στρατό, ο λοχαγός μου μού ανέθετε όλο τις πιο επικίνδυνες αποστολές, και αυτό ήταν σημάδι της μεγάλης εμπιστοσύνης που μου είχε. Το ίδιο κάνει και ο Θεός όταν επιτρέπει δοκιμασίες στη ζωή μας».

Οι θλίψεις είναι σημάδι ότι ο Θεός ασχολείται προσωπικά μαζί μας. Οι θλίψεις είναι αποδείξεις ότι ο Θεός έχει ειδικό σχέδιο για μας και ότι το έχει σε εξέλιξη. Οι θλίψεις είναι τεκμήρια, πως ο Θεός μάς ζύγισε και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι μπορούμε να βαστάξουμε το βάρος αυτό, για το καλό μας. Οι θλίψεις είναι αφορμές για ευχαριστία και δοξολογία προς το Θεό και όχι για αυτολύπηση ή μεμψιμοιρία. Οι θλίψεις γίνονται πηγή ευλογίας για τον πιστό άνθρωπο που τις παίρνει με ευγνωμοσύνη από το χέρι του Θεού.

Ας ευχαριστήσουμε το Θεό για το μεγάλο Του ενδιαφέρον, να ασχολείται με το άτομό μας και να εργάζεται με δοκιμασίες και με κάθε τρόπο την ολοκλήρωση του χαρακτήρα του Χριστού επάνω μας. Δεν πρέπει να έχουμε καμιά εμπιστοσύνη στον εαυτό μας, γι' αυτό και δεν κοιτούμε μέσα μας για δυνάμεις, αλλά κοιτούμε μόνο σ' Εκείνον, που είναι τόσο μεγάλος και δυνατός ώστε μπορεί τα πάντα. Ας Του ζητούμε λοιπόν πίστη να ησυχάζουμε για ό,τι έρχεται στη ζωή μας.

"Η χαρά που δίνει
ο Κύριος
είναι η δύναμή σας"

Νεεμίας 8:10